

Lienz, 5.9.45

Štev. 1.

Dogovor na cesti

Miha: Tone, si že slišal?

Tone: O atomski bombi?

Miha: Ne, ne...

Tone: ...a to, da naši v Spitalu baje že za kovčke držijo, oni iz Treviza pa že na meji čakajo?

Miha: Beži, beži.. Tako hitro pa spet ne bo šlo. Veš, nekaj drugega. Novi list je izšel.

Tone: Neverjetno! Že zopet? Uboga politika, koliko trpiš!

Miha: To pot ne bo nič s politiko. Mladinski list bo. Prav za nas bo novi list!

Tone: Kdo bi si mislil, da so se tudi na nas enkrat spomnili. Kako se bo pa imenoval?

Miha: "Begunska mladina". Čisto enostavno in resnično. Praviijo, da je zelo poceni. Najbrž je že UNRRA poslala prvi obrok papirja.

Tone: Bog ve, ali bo kaj zanimiv ali ne?

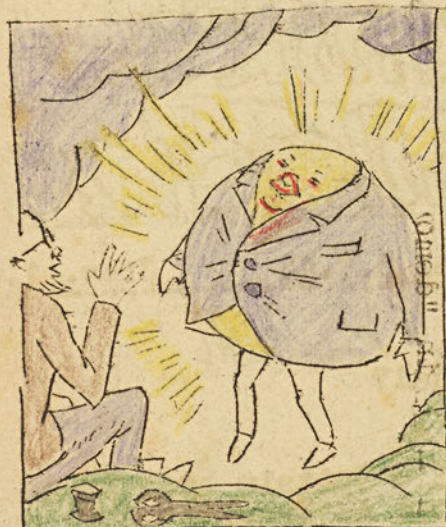
Miha: Praviijo, da je notri veliko povesti in zgodbic, smešnic in zanimivosti. Na zadnji strani pa tudi uganke.

Tone: Tudi uganke? Potem sem pa jaz prvi naročnik. Kdaj izide?

Miha: Je že danes dopoldan izšel.

Tone: Res?! Potem pa brž na uredništvo!

KROJAČ NA MESECU

Krojač je ronal na drugi svet in je zašel na mesec.

"Dobrodošel mojster!", ga je pozdravil striček mesec. V hladnih zimskih nočeh me močno zebe. Naredil mi boš topel suknjič!" Krojač je vzel iz žepa metro. Velike težave je imel mojster, preden je izmeril mesec čez ogromno grbo in upadli trebuh.

V enem dnevu je bil suknjič gotov in je mesecu kar dobro pristojal, ne glede na njegovo pokvečeno postavo. Toda glej, mesecu je začel trebuh rasti, postajal je od dne do dne debelejši, tako, da je suknjič pokal na vseh koncih in krajih. Noč in dan je bil krojač na delu. Vedno znova je moral popravljati suknjič. Končno je postal mesec čisto okrogel. Njegov zaliti in zamaščeni obraz je zadovoljno sijal v noč. Krojač je komaj zmogel delo. Vesel, da vendar enkrat pristojna suknjič cenjenemu odjemalcu, je že upal na dopust.

Toda, kaj se je zgodilo? Mesec je začel hujšati; suknjič se je nerodno opletal okrog nakaženega telesa. Krojač je imel znova polne roke dela. Suknjič je bil vedno prevelik.

Po treh tednih pa je mesec zbolel. Neprestano hujšanje ga je položilo na bolniško posteljo. Krojač je izrabil priliko in je pobegnil. Nadaljeval je pot skozi vesolje in je prišel končno v nebesa.

SV. AVGUŠTIN IN DEČEK

eliki Avguštin, pobožni spokornik, škof in razsvetljeni cerkveni učnik se je nekoč sprehajal po morski obali. Imel je v mislih nedoumljivo skrivnost presv. Trojice.

Ko se je nekoliko predramil iz razmišljanja, je opazil majhnega dečka, kako nosi morsko vodo in polni z njo majhno jamico na obali.

"Kaj delaš, dečko?" ga dobrohotno povpraša Avguštin.

"Morje bom izlil v to jamico"! je dobil odgovor.

"Avguštin se je nasmehnil dečkovi preprostosti, češ, kako bo mogel širno in globoko morje izliti v neznatno jamico.

Deček pa mu je odgovoril "Kako pa moreš biti ti tako naiven, da želiš s svojo omejeno pametjo razumeti to, kar je večnega, neomajnega, kakor je globoka skrivnost presv. Trojice."

Avguštin je spoznal v dečku angela poslanega z nebes, da prepriča svetnika, da ne more doumeti skrivnosti božjih.

DVA BRATA

vasi sta živelata dva brata. Vsak je imel hišo in polje. Starejši je bil poročen in je imel mnogo otrok, mlajši pa je bil sam.

Nekoga dne, ko je žito na polju dozorevalo, sta se brata dogovorila, da bo treba drugi dan požeti.

Zvečer si misli mlajši brat: "Moj brat je oženjen, ima mnogo dela in skrbi. Grem na njegovo polje in mu požanjam, da bo imel manj dela".

Rečeno - storjeno.

Starejši brat je enako mislil. Rekel je ženi: "Poglej, moj brat je sam; nikogar nima, da bi mu pri delu pomagal. Pojdimo na njegovo polje in požanimo njivo, da bo imel brat manj dela."

Čli so in storili, kar so se namenili.

Ko sta prišla drugi dan brata vsak na svoje polje, sta bila prijetno iznenadena. Vesela sta zahvaljevala Boga, da so še na svetu dobri ljudje.

MRTVA MAMICA

Drobna ptička priletela iz domače je vasice.

Na očeh so lesketale žarnosvetle ji solzice.

Kljunček drobnji je odprla. Žalno vest mi sporočila, da je moja ljuba mama se v nebеса preselila.

Drobna ptička odletela je čez polje in gorice, meni pa solze grenkobe so zalile žalno lice.

Zvezdice

"Kaj so zvezdice?" -
vpraša Mirko Jožeta.

"To so zlate iskre, ki
se krešejo na nebu", meni Jože.

"Ne, ne!" odgovori Mir-
ko.

"Zvezdice so majhne lu-
či, katere ljubi Bogec vsak
večer prižiga, da bi vsaj ma-
lo videli, preden se prikaže
luna.

"To pa 'že ni res", se
vmeša v pogovor Jakec.

"Zvezdice so majhna okna, skozi katera
gleda Bog vsak večer doli na zemljo, če kaj mo-
limo preden gremo spat."

MAK IN MODRIŽ

Mak se je prešerno zibal med zlatim žit-
nim poljem in se prerekal z modrižem, ki je
hotel biti lepši kot mak.

"Jaz modriž sem lepši; moja modra ob-
lek-ca je kakor jasna modrina poletnega neba."

"Jaz mak sem lepši; sem rdeč kot rožno
lice zdravega otroka."

Mimo je prišel kmet. Pogledal je po po-
lju in je nezadovoljno zabrundal: "Že zopet
toliko tega grdega plevela!"

P PUSČAVNIK

Pusčavnik je zasadil zelje. Prosil je Boga za dež in Bog je njegovi prošnji vedno ugodil. Stvarnik mu je pošiljal vreme, kakršnega si je zaželel. V jeseni pa je opazil, da mu na vrtu ni nič obrodilo. Pusčavnik se je knalu potolažil, ker je mislil, da je po vsej deželi slaba letina.

V tistih dneh je posetil drugega pusčavnika, ki je stanoval v bližini. Kako se je začudil, ko je videl, da je njegov vrt poln lepega zelja.

"Ljubi brat, kako to, da imaš ti tako lepo zelje? Jaz pa, ko sem vendar Boga prosil za sonce in dež in sem gojil zelje, kakor sem znal in mogel, imam pa prazen vrt!"

Brat pusčavnik mu je modro odgovoril:

"Ker si hotel biti modrejši od Boga in si ga učil kakšno vreme naj ti da, zato ti ni nič zrastle. Jaz sem vreme prepustil Bogu, zato imam pa tako lepo zelje."

BOŽJI VOLEK

Tam na pragu krče svoje
božji volek strže, poje,
noč in dan prepeva.
Lepa pesem ni njegova,
vendar zdi se vedno nova,
kadar v noč odmeva.

Ista se glasi podnevi,
ko se druží s pevcev spevi
čudežne narave.
Vedno ista, enolična
vendar lepa, vendar mična
se glasi iz trave.

Zanimivosti

KAJ JE BILIJON ?

Bilijon je milijon milijonov. To se hitro izgovori in napiše: 1.000.000.000. Ali bi lahko preštel do bilijona? Nemogoče! Recimo, da bi kdo štel do 200 v eni minuti, potem bi v eni uri naštel do 12.000, v enem dnevu do 288.000, v enem letu do 105 milijonov.

Ako bi Adam, ko je začel živeti, takoj prišel šteti, pa bi danes še ne preštel do bilijona.

Da se prešteje do bilijona, bi bilo potrebno 9.512 let, če bi štel noč in dan.

ČLOVEŠKA VELIKOST SE MENI VA.

Ako zmerimo človeka zjutraj, ko vsane in zvečer, preden gre spat, vidimo, da se njegovo telo čez dan skrti skoraj za cel centimeter. Tudi naporna hoja in kolesarjenje skrti človeško telo.

? Uganke ?

Težka naloga: Za koliko bi se povečala teža zemlje, če bi krog in krog ekvatorja sežigali en meter visok in en meter širok zid?

Koliko je $\frac{1}{3}$ in pol od 100?

robne uganke: 1/ Drevo ima 12 vej. Vsaka veja ima štiri gnezda. V vsakem gnezdu je sedem mladičev. Kaj je to?

2/ Če ima vsaka od sedem sester po enega brata, koliko bratov in sester je vseh skupaj?

